

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/104/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

69/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2018. március 19-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2018. február 28-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos postai úton előterjesztett beadványában előadta, hogy 2018. március 15-én megállt a gépjárművével a D. város, K. u. * szám előtt. Ezt követően egy rendőr megbüntette, mert hogy a buszmegállóban parkolt. A panaszos szerint a büntetés nem jogos, mert kimérte a távolságot és a gépkocsi és a tábla között 15 m távolság volt. A rendőr azt mondta neki, hogy az útburkolat végéig, azaz a következő kapualjig tart a buszmegálló. Azt is mondta, hogy ki van nekik, hogy fokozatosan büntessenek ott, ezért a helyszíni bírság összege 10.000 Ft. A panaszos sérelmezi, hogy a rendőr nem tájékoztatta arról, hogy amennyiben nem ért egyet az intézkedéssel, akkor milyen lehetőségei vannak a helyszíni bírságon kívül. Nem mondta meg a vonatkozó a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) rendelkezést. A részére átadott nyomtatvány olvashatatlan. Állítása szerint a rendőr kérésére nem közölte az Rtv. 20.§-i információkat, ezért csak a gépkocsi rendszámát és az időpontot tudja megjelölni. A panaszos kéri a kivizsgálást és a büntetése törlését.

A panaszos csatolta a helyszínről készült fényképfelvételeket, illetve egy általa készített helyszínrajzot. Eszerint a buszmegálló kb. 20 m hosszán van lekövezve, a panaszos a végén állt a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

gépkocsijával, amelynek hossza 3,9 m, így tehát meg volt álláspontja szerint a 15 m-es távolság a táblától. A felvételeken látszik, hogy a buszmegállóban nincs buszmegállóra utaló útburkolati jel.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az őrsparancsnok a Testület megkeresésére írt jelentésében előadta, hogy a kivizsgálás során a szabálysértési eljárás alapjául szolgáló helyszíni bírság nyomtatvány másolata, az intézkedő rendőr által készített rendőri jelentés valamint, az ügyfél által benyújtott beadvány állt rendelkezésemre. A rendelkezésre álló idő rövidege miatt B. R. r. főtörzsőrmester rendőri jelentésének elkészítésére nem volt lehetőség, mivel ő jelenleg a Nemzeti Közszerületi Egyetem Rendészettudományi Karán tesz záróvizsgákat (államvizsga). Tőle a szükséges információkat szóban szereztem be.

A fenti iratokból megállapította, hogy 2018. március 15-én 10 óra 15 perckor D. város a K. u. * szám előtt S. S. c. r. törzsszázlós és B. R. r. főtörzsőrmester körzeti megbízottak szolgálatuk ellátása során a K. utcán haladva, a fenti helyen észlelték, hogy a K. u. * szám előtt lévő élelmiszerüzlet előtt - a P. út irányából a B. tér irányába haladva - az úttest menetirány szerinti jobb oldalán lévő autóbussz-megállóhelyen szabálytalanul várakozik egy * típusú személygépkocsi.

A rendőrök a helyszínen intézkedésbe kezdtek, mely során megállapították, hogy a jármű vezetője nem tartózkodik a helyszínen, ezért a járművezető távollétében történő helyszíni bírságot mellett döntöttek. Ennek érdekében S. S. c. r. tzs. fényképfelvételeket készített a szabálytalanul várakozó személygépkocsiról és a helyszínről, közben B. R. r. főrm. a jármű és tulajdonosának nyilvántartásokban történő ellenőrzését végezte.

Az intézkedés ideje alatt megjelent a helyszínen a panaszos, aki közölte, hogy ő a jármű tulajdonosa és vezetője is egyben. S. R. c. r. törzsszázlós közölte a nevezett személlyel, hogy szabálysértést követett el, tekintettel arra, hogy a kihelyezett "Autóbussz-megállóhely" közúti jelzőtábla előtt 15 méteres távolságon belül várakozik járművével, ezzel megszegte a KRESZ 40.§ (5) bekezdés h) pontjában foglalt rendelkezést. Mivel a járművezető kezdetben vitatta a szabálysértés elkövetésének tényét, az intézkedő rendőrök felajánlották neki, hogy rendelkezésére bocsátanak egy KRESZ könyvet, amelyben megtekintheti az ide vonatkozó rendelkezéseket. A járművezető nem élt ezzel a lehetőséggel, viszont megkérdezte, hogy milyen szankcióra számíthat. S. R. c. r. törzsszázlós közölte vele, hogy a fenti szabálysértés elkövetése esetén a helyszíni bírság összege kötelezően 10 000,- Ft, közölte továbbá, hogy amennyiben a járművezető nem ismeri el a szabálysértés elkövetését, vagy nem ért egyet a bírság összegével, úgy abban az esetben szabálysértési feljelentést tesz ellene. A járművezető a fentiek után nyilatkozott úgy, hogy elfogadja a helyszíni bírságot.

A helyszíni bírság nyomtatvány kitöltése közben nevezett személy kérte még a rendőröket, hogy mérjék le a járműve és a közúti jelzőtábla közötti távolságot, erre azonban nem volt lehetőség, mivel a szolgálati gépkocsihoz illetve a körzeti megbízotti felszereléshez nincs rendszeresített mérőeszköz. Továbbá egyértelműen megállapítható volt az autóbussz-megállóhely kialakítása (az úttest mellett kiemelt szegéllyel ellátott, jól körülhatárolt, térkövezett hely, mely kizárólag az utasok fel- és leszállása érdekében került kialakításra) miatt az, hogy a várakozó jármű úgy helyezkedett el, hogy egy autóbussz nem tudott volna biztonságosan a megállóhelyhez állni. A járművezető ezek után lépéssel lemérte a kihelyezett "Autóbussz-megállóhely" közúti jelzőtábla,

és a járműve közötti távolságot, majd közölte a rendőrökkel, hogy igazuk van, mivel 14 méterre áll járműve a közúti jelzőtáblától.

A járművezető a fentiek után aláírta, és átvette a helyszíni bírságotól készített nyomtatványt, melyen olvasható rögzítésre került az általa megsértett közlekedési szabály megjelölése, és az elkövetett szabálysértés megnevezése is, továbbá az is, hogy a cselekmény elkövetését elismeri az intézkedés alá vont. A járművezető az intézkedés során, vagy utána panaszt, kifogást nem emelt az intézkedés jog-, és szakszerűsége ellen.

A rendőrök az intézkedés befejezését követően a tett intézkedésről jelentést tettek a TIK ügyeletesének.

A fentiek alapján az őrsparancsnok megállapította, hogy az intézkedés jogszerű és szakszerű volt, az intézkedő rendőrök az vonatkozó előírások szerint jártak el.

2) Az intézkedő rendőrök jelentése a fentiekhez képest annyi többletinformációt tartalmaz, hogy az intézkedés jogalapja a KRESZ 40.§ (5) bekezdés h) pontja volt. A helyszíni bírság összegét az egyes közlekedési szabálysértések miatt alkalmazandó szabálysértési pénzbírság, illetve helyszíni bírság kötelező mértékéről, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénnyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 63/2012. (IV. 2.) Kormányrendelet 6. mellékletének 25. pontja alapján állapította meg S. S. c. r. tzls.

Az intézkedés során tájékoztatták a járművezetőt az általa megszegett KRESZ szabályról, ezt a helyszíni bírság tőszelvényén is rögzítette a r. tzls., továbbá tájékoztatta arról, is hogy amennyiben nem ismeri el a szabálysértés elkövetését, vagy vitatja a helyszíni bírság összegét, úgy szabálysértési feljelentést tesz ellene.

Az intézkedés során egyéb eljárást nem indítottak.

A helyszínen készített fényképfelvételeket jelentéséhez csatolja. Tudomása van arról, hogy nevezett személlyel az intézkedésünket megelőző napon - március 14-én - is intézkedtek a rendőrök szintén szabálytalan várakozás miatt, ekkor szabálysértési feljelentéssel éltek vele szemben.

III.

A Testület először azt vizsgálta, hogy a beadvány valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,
bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

E rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A rendőrség szabálysértési hatóságként végzett tevékenységét a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) rendelkezései szabályozzák. A szabálysértési hatóság az általa alkalmazott szankcióról, ennek esetleges visszavonásáról vagy megváltoztatásáról a fenti jogszabály keretei között saját hatáskörben dönt.

A fentiekből következik, hogy a Testület hatáskörhiány miatt nem jogosult vizsgálni a panaszos azon kifogásait, amik a helyszíni bírság mértékére vonatkozik, illetve nem jogosult a bírságot megtörölni.

A Testület a panasz fenti részei tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos az Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrök jogszerűen fogatosítottak közlekedésrendészeti intézkedést a panaszossal szemben.

A panaszos előadta, hogy közlekedésrendészeti intézkedés alá vonták arra való hivatkozással, hogy a záróvonalat átlépve előzött meg egy gépkocsit. A panaszos állítása szerint ez nem volt igaz.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint az intézkedő rendőrök a visszapillantó tükörben észlelték az előzést és a környezetből a helyszínt akként azonosították – utóbb kiderült hogy tévesen –, mint ahol záróvonal választja el egymástól a sávokat.

a) Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. és 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört

gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében, illetve közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

A Testület utal továbbá a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 9. §-a azzal egészíti ki, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és – amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele – rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Az igazoltatás Rtv. 29. §-ának (1) bekezdésben rögzített szabályai szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 44. §-ának (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Míg az Rtv. 44. § általános felhatalmazást ad a rendőrnek arra, hogy a közlekedésben résztvevő járműveket, illetve vezetőit ellenőrizze, akár szabálysértés, szabályszegés vagy közlekedési bűncselekmény észlelése nélkül is, addig az Rtv. 13. és 29.§ alapján csak akkor intézkedhet, ha kifejezetten valamilyen jogsértés merül fel.

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésének észlelésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Szabs. tv. 224. § (1) bekezdése szerint aki a KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem

valószínűleg meg, Közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést követi el.

A KRESZ 40. § (1) bekezdés h és i) pontja alapján tilos megállni más járművel a villamos, autóbusz vagy trolibusz megállóhelyet, illetőleg taxiállomást jelző tábla előtt 15 méter, utána 5 méter távolságon belül, kivéve, ha útburkolati jelből más következik; továbbá autóbuszöbölben, kivéve

- ia) a kijelölt megállóhelyen megálló autóbuszt (trolibuszt), villamost,
- ib) az utasok ki- és beszállásának idejére a személytaxit, a betegszállító gépjárművet, az iskolabuszt és a gyermekeket szállító autóbuszt, továbbá
- ic) 20 és 6 óra között a kommunális szemét szállítására szolgáló járművet.

Az útburkolati jelek felsorolását a KRESZ 18.§-a tartalmazza, ilyen többek között a záróvonal, a terelő vonal, az l) pontban szabályozott megállóhely jelzés.

A panaszos által megküldött felvételeken, illetve a GoogleMaps alkalmazáson látható, hogy a megállóhelynél útburkolati jelzés nem található, tehát a megállásra a KRESZ 40.§ h) pontjának főszabálya alkalmazandó, azaz 15 m-t kell hagyni a tábla előtt.

Tekintettel arra, hogy a panaszos nem vett részt a közlekedésben a gépkocsijával, így vele szembeni intézkedéshez csak az Rtv. 13.§ és 29.§ teremtheti meg a jogalapot. A panaszos a megállóhely közelében, a díszkővel kirakott járdaszakasz mellett állt meg. A rendőrökben így a Testület álláspontja szerint megalapozottan merült fel annak a gyanúja, hogy a panaszos megszegte a megállás szabályait.

A fentiek alapján tehát megvolt az intézkedés megkezdéséhez szükséges ú.n. egyszerű gyanú. Ugyanakkor a rendőri előadásból kitűnik, hogy az intézkedés megkezdését követően nem gyűjtöttek megfelelően adatot sem ezen gyanú megerősítésére, sem annak kizárására. A távolságot a táblától semmilyen módon nem ellenőrizték, a helyszínen készített fotók pedig a Testület álláspontja szerint alkalmatlanok a távolság megállapítására, illetve a gépkocsi helyzetének a pontos meghatározására, mivel azok olyan perspektívából készültek, hogy a távolság megbecsülésére- viszonyítási pont hiányában – alkalmatlanok. A Testület álláspontja szerint nem helytálló a rendőrség azon hivatkozása a megálló tábla mellett kialakított járdarész önmagában megalapozza a KRESZ 40. § h) pontjának II. fordulatát, mivel a járda burkolat nem minősül útburkolati jelnek a KRESZ 18. §-a szerint.

Így anélkül, hogy a Testület állást foglalna abban a kérdésben, hogy a panaszos elkövetett-e a szabálysértést – különös tekintettel arra, hogy a panaszos által elküldött helyszínrajz és a későbbi fotók a rendőrségi felvételekkel a fenti említettek miatt nem összehasonlíthatóak – arra a megállapításra jutott, hogy mulasztott a rendőrség a helyszínen, amikor a szabálysértési elkövetésének gyanúját megalapozó tényeket nem megfelelően rögzítette.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőri mulasztás miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

2) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés során nem tájékoztatták megfelelően a lehetőségeiről, a helyszíni bírság elfogadásának következményeiről.

A rendőri jelentések szerint ugyanakkor a rendőrök megfelelően tájékoztatták arról, hogy ha nem fogadja el a bírságot, akkor szabálysértési eljárást indítanak ellene.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A fenti szabály a Testület álláspontja szerint a rendőr kötelezettségévé teszi, hogy a szabálysértésekkel kapcsolatos eljárási lehetőségekről, illetve azok várható jogkövetkezményéről (pl. a helyszíni bírság elfogadása kizárja a rendes jogorvoslat lehetőségét) tájékoztassa az intézkedés alá vont személyt.

A rendőri jelentések szűkszavúan fogalmazzak, azokból nem derül ki, hogy felhívták-e a panaszos figyelmét a helyszíni bírság elfogadásának következményeire, a Testület pedig a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján nem tudta feloldani az előadások közötti ellentmondást, **ezért a Testület a panasz tárgyában megnyugtatóan csak annyit jelenthet ki, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelme ekörben nem megállapítható.**

3) A Testület az Rtv. 20.§-ban foglalt kötelezettséggel kapcsolatos panasz kapcsán az alábbi megállapítást teszi.

Az Rtv 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőröknek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevüket és azonosító számukat, illetve az intézkedés célját közölniük kell.

A rendőri jelentések részletesen ismertetik az intézkedést, rögzítik, hogy az intézkedés során jelent meg a helyszínen a panaszos, ugyanakkor nem tartalmaznak arra nézve előadást, hogy az azonosítást a rendőrök elvégezték-e. A rendőrök annak ellenére nem nyilatkoztak ekörben, hogy a Testület megkeresése kifejezetten felhívta őket arra, hogy a szolgálati fellépés körében tegyenek előadást. A Testületnek töretlen gyakorlata abban, hogy amennyiben a rendőrség a megkeresésre nem tesz érdemi nyilatkozatot, akkor elfogadja a panaszosi előadást, ezért a jelen esetben a Testület elfogadta az a panaszosi előadást, hogy a rendőrök az intézkedés során nem azonosították magukat. A Testület ismételt felhívja a rendőrség figyelmét, hogy az Rtv. 20.§ előírásainak betartása kiemelt garanciális jelentőségűek, mivel ez teremti meg az intézkedő rendőr személyének beazonosíthatóságát, amely nélkülözhetetlen a jogorvoslathoz való jog érvényesüléséhez.

Jelen esetben a jogsérelem mértékét a Testület csekély sérelemként értékelte tekintettel arra, hogy a panaszos a rendőrök gépjárművének rendszámát meg tudta jelölni, illetve a helyszíni bírság cédula tartalmazza a rendőr aláírását, az intézkedő rendőr személye kétséget kizáróan beazonosítható, így a panaszos panaszhoz való joga biztosítva volt.

IV.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján jelen ügyben azt a megállapítást tette, hogy a rendőri intézkedés fogantatásával sérült a panaszos a tisztességes eljáráshoz való joga. Ugyanakkor a Testület a rendelkezésére álló szűkös bizonyítási eszközök miatt nem tudott megalapozott döntést hozni a tájékoztatás hiányára vonatkozó panasz kapcsán, ezért ekörben a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem volt megállapítható. Továbbá csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az azonosítási kötelezettség elmulasztása miatt is.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem száma és mértéke eléri azt a szintet, amely indokolttá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület